

JOHN ELDREDGE

JEZUS
ECHT
ERVAREN

**Bescherming, kracht en verwondering vinden
in alledaagse ontmoetingen met God**

De bijbelteksten in dit boek zijn overgenomen uit de NBV21,
tenzij anders aangegeven.

JEZUS ECHT ERVAREN

Copyright © 2025 by John Eldredge
Published by arrangement with HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Copyright Nederlandse uitgave © 2026 Uitgeverij Gideon
Auteur: John Eldredge
Vertaling: Toby Jong
Redactie: Uitgeverij Gideon
Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining | Jore ontwerp
Jaar van uitgave: maart 2026

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland
www.gideonboeken.nl

ISBN: 978-90-5999-316-7
NUR: 707

Alle rechten voorbehouden.

Opgedragen aan de wereldwijde
gemeenschap van 'gewone mystici',
met liefde en dankbaarheid.

**De duivel is even bevreesd voor een ziel
die met God verenigd is, als voor God zelf.**

JOHANNES VAN HET KRUIS

INHOUD

1. Kom mijn ongelof te hulp! 9
2. Wat kinderen en mystici weten 21
3. Schuilplaats gezocht! 30
4. God als schuilplaats 42
5. De ommekeer van je hart 51
6. De mythe van neutraliteit 63
7. Je toevlucht vinden in de waarheid 77
8. Het borstschild van St. Patrick 91
9. Leeuwen, cobra's en scorpioenen 102
10. Liefde als schuilplaats 113
11. Jezus: het middelpunt dat alles samenbrengt 127
12. Re-integratie: de scherven hersteld 144
13. Het bloed en de rivier 168
14. Vuur en heerlijkheid 183
15. De adem van God 191
16. Ochtend- en avondgebed 204
17. Wat kan ik verwachten? 215
18. Alleen U, en wat U doet 239

Appendix 1: Het gebed van afdaling	252
Appendix 2: Een meer uitgebreid ochtendgebed	257
Appendix 3: Een meer uitgebreid avondgebed	265
Appendix 4: Mijn identiteit in Christus, door Neil Anderson	268
Dankwoord	270
Over de auteur	271
Eindnoten	272

Kom mijn ongelof te hulp!

Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft. En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelof te hulp.

MARCUS 9:23-24, HSV

Geloof is altijd iets kwetsbaars geweest voor mensen. Kostbaar en levensreddend, maar ook kwetsbaar, zoals een koraalrif kwetsbaar is, of een reekalfje in het bos. Geloof is iets om te *beschermen*.

Je geloof is de sleutel die de deur tot Jezus opent, en nadat je Hem gevonden hebt krijg je toegang tot zijn hulp *en* alle rijkdommen van zijn koninkrijk! Zonder die sleutel ben je op drift in een eindeloze oceaan. Daarom is geloof je kostbaarste bezit, waardevoller dan alle spullen die je ooit zou kunnen verzamelen.

Maar ben je echt bewust bezig met het beschermen van je geloof?

Het verbaast me telkens weer dat iets wat zo krachtig is tegelijk zo kwetsbaar kan zijn, zo gemakkelijk aan het wankelen kan worden gebracht. Maar eigenlijk is het met liefde net zo – liefde kan worden neergemaaid door één destructieve opmerking van iemand die je vertrouwde. Waar ik me zorgen over maak is dat ons vermogen tot geloof – om iets aan te nemen en erop te vertrouwen – in het geniep ondermijnd is door iets waar

de meesten van ons zich niet eens bewust van zijn. Het heeft te maken met het feit dat wij, en dan bedoel ik ons allemaal, discipelen van het internet geworden zijn.

Als dat je nogal overdreven in de oren klinkt, als je steigert bij de gedachte dat jij een discipel van het internet zou zijn, kijk dan nog eens goed in de spiegel. Je bent een discipel – een leerling – van wie jou onderwijst, van de persoon of het systeem waardoor je je dagelijks laat adviseren. Dat maakt de meeste mensen tot discipelen van het internet, zelfs als ze zichzelf discipelen van Jezus noemen. Als je je iets afvraagt, zoek je het op – nieuwe hulpmiddelen voor kinderen met ADHD; hoe vaak een gemiddeld echtpaar seks heeft; spelletjes waarmee je bejaarde ouders hun geheugen kunnen trainen; wat de juiste temperatuur is voor het poffen van aardappels. Dat doen we elke dag, de hele dag.

Maar het gaat me er niet om wat je precies opzoekt. Waar ik het over wil hebben, is wat we de afgelopen jaren van *dat proces zelf* geleerd hebben.

Sowieso heeft je ziel dankzij het internet geleerd om onmiddellijke antwoorden te verwachten. Je stelt een vraag en je krijgt antwoord – direct. Drie miljoen resultaten in 0.003 seconden. Geen wachttijd. De heiligen uit vroeger tijden zouden zich wezenloos schrikken. Wachten werd beschouwd als iets wat vormend was voor de ziel. Mensen plantten hun gewassen in het voorjaar en oogstten in de herfst; niemand had haast. Als je iets nodig had van de markt, ging je daar lopend naartoe en lopend weer terug, met een snelheid van ongeveer vijf kilometer per uur.

Dat is nu wel anders. Als je Jezus om hulp vraagt en Hij niet antwoordt zoals het internet dat doet, heb je het gevoel dat Hij niet luistert of dat je zijn stem niet hoort. Je komt tot de droevige conclusie dat er afstand tussen jullie is ontstaan, omdat je ziel *geprogrammeerd* is op onmiddellijke reactie. Het idee van

wachten op God, gewoon maar in zijn nabijheid zijn, wijkt af van het tempo dat we gewend zijn.

En dat is slechts één voorbeeld. Dat we zo verslingerd zijn aan internet heeft nog veel meer gevolgen.

Uitgeput, sceptisch en pragmatisch

Waar ter wereld je ook bent, je bent nooit meer dan een paar klikjes verwijderd van de complete database van menselijke kennis. (Daar zouden onze voorouders ook ontsteld over zijn; ze zouden het beschouwen als een duivelse valstrik voor de ziel. Waarschijnlijk zouden ze zelfs geconcludeerd hebben dat Het Einde nu echt was aangebroken.)¹ Er is zo veel informatie beschikbaar, over elk denkbaar onderwerp, dat we niet eens in de gaten hebben wat dat met ons gedaan heeft.

Iemand stuurt een filmpje door van een ‘vooraanstaande neuro-wetenschapper’ die het heeft over het belang van vitamine B12 (‘Iedereen zou dagelijks vitamine B12 moeten slikken voor meer energie en een betere mentale gezondheid!’). We lezen over een bekende econoom die zegt dat je je spaargeld op dit moment het beste in obligaties kunt steken. We bekijken een TikTok-filmpje over een nieuwe manier van sporten en hoe je gemakkelijk kunt afvallen. *Oké, ik snap ’m; vandaag begint mijn nieuwe leven.*

Maar nog geen dag later wordt alles waarvan je dacht dat het klopte onderuitgehaald door nieuwe informatie.

Een andere expert treedt voor het voetlicht en zegt iets heel anders: ‘Die paniekaanvallen van je worden wellicht juist *veroorzaakt* door alle B12 die je slikt; te grote hoeveelheden zijn giftig.’ ‘Investeren in obligaties is op dit moment heel onverstandig.’ ‘Deze manier van sporten beschadigt je lichaam. Als je dat dieet volgt, zul je juist vet vasthouden.’ Vooraanstaande dermatologen adviseren je om een hoed te dragen en zonnebrandcrème te gebruiken om huidkanker te voorkomen.

Oeps... nieuw onderzoek wijst uit dat veel Amerikanen aan vitamine D-gebrek lijden doordat ze hoeden en zonnebrandcrème gebruiken.

En zo draaien we eindeloos in kringetjes rond.

We klemmen ons vast aan de overtuiging dat praktische informatie de weg tot verlossing is. Maar de informatie die we krijgen wordt voortdurend weerlegd, ondermijnd, afgedankt – en wij blijven wiebelig, kwetsbaar en cynisch achter. Het is alsof we vastzitten in een of andere oosterse parabel:

Een vrouw van wie het kind op sterven lag, kwam bij de goden om hen om hulp te vragen.

‘Red alstublieft mijn kind,’ smeekte ze.

Als antwoord zetten de goden drie kistjes voor haar neer.

‘In één van deze kistjes zit een geneesmiddel dat het leven van je kind zal redden. Een van de andere ontketent een hongersnood in het hele land, en de derde brengt een vloek over iemand die je niet kent. Kies zo goed je kunt, of kies ervoor om helemaal niet te kiezen.’

Informatie lijkt onze redding, maar is in werkelijkheid onbetrouwbaar en grillig. Ze lijkt veiligheid te bieden, maar neemt die net zo gemakkelijk weer weg.

Leven in het tijdperk van internet heeft ons vertrouwen dat we zelfs maar kunnen weten wat waar is ernstig beschadigd, terwijl het ondertussen ons *verlangen* om de waarheid te achterhalen alleen maar groter heeft gemaakt. Het is als een gokverslaving. We willen gelukkig zijn; we willen dat onze dierbaren gelukkig zijn. We zijn ervan overtuigd dat we, om dat geluk te ervaren, de juiste informatie moeten zien te vinden – ‘de nieuwste wetenschappelijke inzichten’. Maar die informatie verandert voortdurend. Waarheden waarvan we vandaag overtuigd zijn, worden morgen omvergekegeld door nieuwe informatie.

Die achtbaan heeft ons allemaal sceptisch gemaakt – sceptisch en uitgeput.

Het kaneel dat je gebruikt bevat lood. Deze bekende autofabrikant heeft illegale apparatuur geïnstalleerd om te verdoezelen hoe vervuilend hun auto's werkelijk zijn. Russische hackers verspreiden nepnieuws om overal op de wereld verkiezingen te beïnvloeden. Die leuke foto die een vriendin gepost heeft? Die was niet echt – gemaakt door AI.

Begrijp je wat ik bedoel?

Het internet heeft je vermogen om te geloven ondermijnd door je te bestoken met tegenstrijdigheden en bedrog. We vertrouwen niet eens meer op ons eigen vermogen om te vertrouwen; ons fundament van geloof wordt ondermijnd door wantrouwen.

Neem de media. Hoe zeker ben jij ervan dat het mogelijk is om het echte nieuws te achterhalen – de waarheid, de hele waarheid en niets dan de waarheid? Of wat dacht je van je financiële zekerheid; hoeveel vertrouwen heb jij in de mensen die jouw toekomstige pensioen beheren? Hoe zeker ben je ervan dat de overheid je de waarheid vertelt?

Aanhoudende achterdocht kan leiden tot een verandering in je denken, door een krantenartikel omschreven als 'actieve geavanceerde attributie'. Of in normaal Nederlands: het vermoeden dat anderen oneerlijke motieven hebben. Zelfs als dat niet het geval is, vermindert deze gedachte je vermogen om te vertrouwen.² (Dat zie je bijvoorbeeld in de politiek – de overtuiging dat 'de andere partijen' altijd kwaad in de zin hebben.) Het internet heeft uitgeputte, sceptische pragmatici van ons gemaakt.

En die houding blijft niet beperkt tot zaken als sport en politiek; het heeft ook ons vermogen om contact met God te hebben aangetast.

Is het echt mogelijk om Jezus te ervaren?

Het internet heeft zijn discipelen geleerd dat mysteries onaanvaardbaar zijn, op welk vlak dan ook. We kunnen alles tot op de bodem uitzoeken, elk geheim ontrafelen. En als we tóch te maken krijgen met mysterie, zetten we daar onmiddellijk vraagtekens bij. Dan moet er wel sprake zijn van bedrog of een schandaal. Alleen feiten zijn veilig; verder niets.

Deze uitbanning van mysterie is nog iets waar gelovigen uit vroeger tijden diep geschokt over zouden zijn. Wij hebben het idee dat we, om Jezus te ervaren en een beroep te kunnen doen op zijn hulp, de geestelijke wereld moeten begrijpen – op dezelfde manier als dat we voeding, beweging of pensioenplannen begrijpen. Een vriend vroeg me van de week: ‘Ja, maar *hoe* moet ik God dan liefhebben? *Hoe* kan ik schuilen bij Hem? In de praktijk, bedoel ik.’

Dat is een vraag van iemand die door het internet gevormd is. Zodra je iemand om een praktische toepassing hoort vragen, om eenvoudige, duidelijke stappen die hij of zij onmiddellijk kan zetten, weet je dat je te maken hebt met een internetdiscipel. Het is een heel andere vraag, een heel andere houding dan vroeger, toen mensen volwassen gelovigen vroegen om hen te leren wandelen met God.

Als ik tegen je zeg dat in de Bijbel staat dat gebed kracht heeft, zou jij reageren met ‘Klopt’. Maar als ik zou zeggen dat ik een onderzoek gelezen heb over de invloed van gebed op de herenactiviteit van oudere nonnen, dat dat de bedrading van hun brein verandert en ze daardoor meer innerlijke rust ervaren, dan zou jij zeggen: ‘Wauw, dat is echt gaaf! Ik denk dat ik ook meer ga bidden.’

Het is waanzin, die verslaving van ons. Mijn vriend vroeg ‘hoe’ hij met God moest omgaan zoals hij ook zou vragen hoe hij het lampje van zijn koelkast moet vervangen. Zijn vraag (ik ken hem goed) was in feite een eis. *Zorg dat God werkt zoals mijn*

koelkast. Niet mysterieus, maar concreet. Maak het praktisch. Geef me wetenschappelijk bewijs, of ik geloof je niet; eigenlijk geloof ik er nu al niks van.

Begrijp je wat er gebeurt als je Jezus en zijn koninkrijk tot een puur praktische, zakelijke kwestie maakt? Dan beroof je het van alle verwondering, van alle mysterie... en *kracht*.

Het is alsof je vraagt naar de techniek van verliefd worden, van genieten van een prachtige zonsondergang, het troosten van een bang kind. Het is als weigeren om te lachen tot iemand je de neurologische principes ervan heeft uitgelegd. Echt hoor, vragen ‘hoe je van God moet houden’ is net zoiets als vragen hoe je van je zoon of je dochter moet houden. Je hart wéét hoe het moet liefhebben – daar heeft het geen wetenschappelijk bewijs voor nodig.

Dat is de situatie waar we als discipelen van het internet in verzeild zijn geraakt. We zijn zo moe, sceptisch en pragmatisch dat we niet meer in staat zijn om de God naar wie we zo intens verlangen te ervaren.

Maar er is een uitweg.

God zij dank is er een uitweg uit deze waanzin, terug naar de rijke vreugde van het dagelijks ervaren van de aanwezigheid van Jezus. God en zijn prachtige koninkrijk zijn veel toegankelijker dan je culturele achtergrond je heeft laten geloven en ervaren.

En dat is geweldig goed nieuws.

De frisse bries van mystici

We zijn discipelen – gijzelaars – van het internet. Maar er is een traditie in het christendom die ons kan helpen om los te komen uit die afschuwelijke gebondenheid (en dan heb ik het nog niet over alle andere uitputtende toestanden waar we in onze tijd mee te maken hebben). Deze beweging ontstond lang geleden, een schitterend genootschap van mannen en vrou-

wen die (door anderen) christelijke mystici genoemd werden. Sommige namen herken je waarschijnlijk wel – Augustinus, Franciscus van Assisi, Thomas van Aquino, Frère Laurent, Juliana van Norwich, Maarten Luther, Teresa van Avila en Johannes van het Kruis.³

Veel van de woestijnvaders en -moeders zouden mystici kunnen worden genoemd. En datzelfde geldt voor veel van de Ierse monniken en nonnen die zich over dat ooit onherbergzame eiland verspreidden in de hoop God in de wildernis te ontmoeten – mannen en vrouwen die kleine kloostergemeenschappen stichtten en uiteindelijk de zee overstaken om het evangelie naar de rest van Europa te brengen.

Er was een tijd waarin het etiketje ‘mysticus’ een term van respect of zelfs eerbied was. Iets wat ‘heilige’ betekende, of, nog beter, ‘een ware volgeling van Jezus die regelmatig ontmoetingen heeft met God’.

Maar die betekenis is met de Verlichting verloren gegaan. Tegenwoordig bedoelen we met ‘mysticus’ iemand die een steekje los heeft zitten, die het contact met de werkelijkheid is kwijtgeraakt, of iemand die zich bezighoudt met heidense spiritualiteit. En in elke beweging zijn rare snuiters te vinden. Maar als je de moeite neemt om de geschriften van christelijke mystici te lezen en je in hun leven verdiept, ontdek je al snel dat ze heel gewone mannen en vrouwen waren, die *juist wel* in contact stonden met de werkelijkheid: zij ervoeren Jezus en de schoonheid van zijn koninkrijk.

Frère Laurent was een eenvoudige karmeliet. Toch kwamen er bisschoppen en kardinalen naar hem toe om hem om geestelijke raad te vragen, omdat hij zo’n intieme relatie met Jezus had. Hij schreef:

Er bestaat op deze wereld geen fijnere, heerlijkere manier van leven dan voortdurend in gesprek zijn met God. De eni-

gen die dat kunnen begrijpen, zijn zij die dat in de praktijk toepassen, zij die het zelf hebben ervaren.⁴

Er was niets vreemds of occults aan; Frère Laurent was een gewone christen. Zoals Chesterton zegt:

Mystiek beschermt het geestelijk welzijn. Zolang er mysterie is, is er gezondheid; waar het mysterie wordt vernietigd, ontstaat ziekte. De gewone mens is altijd geestelijk gezond geweest omdat de gewone mens altijd een mysticus was. Hij liet ruimte voor de schemering in zijn leven. Hij stond altijd met één voet in deze wereld en met één voet in sprookjesland.⁵

Chesterton was een toegewijd christen. Met ‘sprookjesland’ bedoelde hij de wereld vol verwondering en mysterie die voor kinderen vanzelfsprekend en echt is. Dat wat christenen zich voorstellen bij het prachtige, nu nog onzichtbare koninkrijk van God. Eén voet op aarde en één voet in de wereld die de Schrift ‘de hemelen’ noemt, maar die niet minder echt is.

Wat wij nodig hebben, zijn dagelijkse ontmoetingen met Jezus. Daar zijn we naar op zoek.

Wat wij nodig hebben, zijn dagelijkse ontmoetingen met Jezus. Daar zijn we naar op zoek. Niets anders is in staat onze toestand te veranderen. De apostel Paulus kwam niet tot geloof in Jezus omdat iemand hem een wetenschappelijk artikel onder zijn neus duwde. Onderweg naar Damascus had hij een onbetwistbare, persoonlijke ontmoeting met Jezus, die niet alleen zijn geloof veranderde, maar ook de toekomst van het

christendom. Paulus had daarna nog veel meer ontmoetingen met Jezus, wat hem tot een van de eerste mystici maakte. En toen de apostel Johannes – een mysticus in hart en nieren – aan zijn discipelen uitlegde wat leven met Jezus werkelijk inhield, schreef hij:

Vanaf de allereerste dag waren wij erbij, namen we alles in ons op – we hoorden het met onze eigen oren, zagen het met onze eigen ogen, en verifieerden het met onze eigen handen. Het Woord van het Leven verscheen vlak voor onze ogen; we zagen het gebeuren! En nu vertellen we jullie zonder omhaal van woorden dat wij van iets ongelooflijks getuige zijn geweest: het onbegrensde Leven van God zelf kreeg voor onze ogen vorm. We zagen het, hoorden het, en nu vertellen we het aan jullie, zodat jullie het met ons kunnen ervaren; zodat jullie ook deze gemeenschap met de Vader, en met zijn Zoon, Jezus Christus, zullen ervaren. Ons motief om dit te schrijven is eenvoudig gezegd: We willen dat jullie hier ook van meegenieten. (1 Johannes 1:1-4, *The Message*)

Bijbels christendom hoort samen te gaan met diepgaande ervaringen – dat was vanaf het begin de bedoeling. Er zijn op dit moment duizenden moslims die tot geloof in Jezus komen doordat ze Hem persoonlijk ontmoeten in dromen en visioenen.⁶ Deze daadwerkelijke, onbetwistbare ontmoetingen maken hun geloof bestand tegen de vervolging waar ze vaak onmiddellijk mee te maken krijgen.

Tragisch genoeg zijn veel christenen in onze tijd dat ervaren van God kwijtgeraakt, niet in de laatste plaats vanwege hun gebondenheid aan het internet en alle andere ellende die dit tijdperk over de menselijke ziel heeft uitgestort. Om je geloof

te hervinden en het vervolgens vast te houden, moet die dagelijkse, ervaarbare verbondenheid met Jezus hersteld worden. Ik herhaal de woorden van Frère Laurent nog maar eens: ‘Er bestaat op deze wereld geen fijnere, heerlijkere manier van leven dan voortdurend in gesprek zijn met God. De enigen die dat kunnen begrijpen, zijn zij die dat in de praktijk toepassen, zij die het zelf hebben ervaren.’

Ik besef dat ik een gigantisch risico neem door te praten over ‘mystici’. Maar er zijn momenten waarop grote risico’s noodzakelijk zijn, en de crisis waarin we verkeren is zo’n moment. In de hoofdstukken die volgen zullen we het woord ‘mysticus’ en de betekenis ervan verder uitdiepen. Als je jezelf beperkt tot dat wat je al begrijpt of hebt ervaren, heeft het niet zo veel zin om boeken te lezen, reizen te maken, naar het nieuws te luisteren of in het bos te wandelen, of wel soms? Gelukkig hebben deze nederige, diepgelovige mannen en vrouwen hele boeken volgeschreven over hun ervaringen, waarmee ze anderen uitnodigen om Jezus en zijn koninkrijk op diezelfde manier te ervaren – als de kern van het normale, christelijke leven. In werkelijkheid speelde het ‘mystieke’ element een veel grotere rol in het geloof van onze voorouders dan ons is voorgespiegeld.

Ik heb duizenden mannen en vrouwen van over de hele wereld ontmoet die ik net zo gemakkelijk ‘alledaagse mystici’ zou kunnen noemen; normale mensen met een normaal beroep die een normaal leven leiden, dat echter doortrokken is van een rijk besef van Gods aanwezigheid. Mensen die Jezus dagelijks ontmoeten. Veel van hen zijn goede vrienden van me geworden. Ik wil jou uitnodigen om ditzelfde leven te ontdekken – voor het eerst of opnieuw. Het leven dat God, zoals de apostel Johannes ook al zei, altijd al wilde voor jou.

Het zal blijken de redding van je geloof te zijn.

EVEN PAUZE

Vermoeide internetdiscipel, ook jouw ziel is gewend geraakt om elke dag scheepsladingen informatie tot zich te nemen – veel meer dan je kunt verwerken. Je denkt dat dat normaal is, maar dat is het niet.

Kostbare waarheden gaan verloren in de golven van informatie die je ziel overspoelen. Het is alsof je water schenkt in een glas dat al gevuld is met goede wijn; het mengsel wordt steeds slapper en smakelozer, het stroomt over de rand en drupt op de vloer.

Dus neem even pauze.

Haal een paar keer diep adem.

In dit boek volgen we het ritme van de ziel.

Neem tijd om na te denken voordat je verdergaat. Ik heb in dit hoofdstuk best wat indringende dingen gezegd.

Als het goed is, heeft dat je wakker geschud.

Laat de inzichten die je hebt opgedaan rustig bezinken.

Wat kinderen en mystici weten

---

*De christen van de toekomst zal een mysticus zijn,
of... helemaal niet bestaan.*

KARL RAHNER

Herhaalde handelingen vormen de ziel; dat is al duizenden jaren een van de kernprincipes van discipelschap.

Een jarenlange blootstelling aan internet vormt je ziel, dat is onvermijdelijk. Zoals een vriend eens zei: ‘We hebben niet echt iets verkeerd gedaan; er is ons iets verkeerd aangedaan.’ Een internetdiscipel verwacht onmiddellijke antwoorden – zo is je ziel geprogrammeerd. Je koestert een diep wantrouwen tegen elke vorm van mysterie en bent verslaafd geraakt aan wat ‘praktisch’ en ‘tastbaar’ is, alsof alleen dat het echte leven zou zijn. Tegelijkertijd staat je vertrouwen dat je ook maar iets zeker kunt weten op instorten, omdat feiten van gisteren vandaag alweer omvergehaald worden door iets anders. En we zijn er allemaal doodmoe van. Doodmoe, omdat deze manier van leven *geen leven is*.

Er zit geen leven in.

Geen wonder dat mensen het moeilijk vinden om Jezus te ervaren.

Als je tegen een kind zegt dat jullie morgen naar het strand gaan, reageert het niet met: ‘Ja... misschien. Wie weet. Heb je het weerbericht al bekeken?’ Dat is de reactie van een volwassene. ‘Misschien moeten we dat maar niet doen. Heb je dat